

На последния въпросъ „Съзнание“ не отговаря, а отговаряме ние :

—Отъ 9 юний разбраха и използваха много нѣщо и съюзнитѣ водачи и тѣхнитѣ приближени: депутатски мандати, държавни служби и др. меснети, а народниятъ учителъ и трудящиятъ се народъ не разбраха нищо, защото мизерията имъ се увеличи, както никога по-рано; отъ гражданскитѣ имъ и политически свободи не остана нито поменъ, но разбраха нѣщо друго тѣ — разбраха, че ръководителитѣ на БУС, подкрепяйки дѣлото на 9 юний, сж служили на банкери, индустриалци, на едри търговци, на владици и на цѣлокупната капиталистическа класа, но не и на учителството, не и на пролетариата. До подобна измѣна на учителството и на трудящитѣ се маси е винаги водилъ и ще води реформисткия синдикализъмъ, защото не стои на класова пролетарска позиция и смисълътъ на живота си намира въ своята агентъ-провокациска роля къмъ класовитѣ пролетарски организации и къмъ маситѣ, които ги следватъ. Буржуазията нѣма други по-вѣрни и преданни агенти противъ класовото професионално движение, отколкото жълтитѣ, или, така нареченитѣ „свободни“ и „неутрални“ синдикални организации и съюзи. Водителитѣ на тѣзи жълти професионални съюзи сж агенти, делегирани отъ самата буржуазия въ срѣдата на физическия и административенъ пролетариатъ, за да го заблуждаватъ и да притяжаватъ неговитѣ борби въ полза на неговитѣ работодатели, ако сж въ частното производство, и въ полза на буржуазната държава, ако сж държавни служители.

XIV.

Борбата около „неутралитета“ въ учителскитѣ съюзи.

Съвременното общество е капиталистическо и е изградено върху недоплатения трудъ на работническата класа. Въ него се борятъ главно две класи: 1) класата, която държи въ ръцетѣ си капиталитѣ и срѣдствата за производство, и 2) тази на наемнитѣ работници — физически и интелектуални, които сж лишени отъ срѣдства за производство и живѣятъ отъ продажбата на своя трудъ. Въ политическата икономия първата е известна подъ името капиталистическа класа, а втората — работническа класа или пролетариатъ. Историята, особено презъ последнитѣ два вѣка, е изпълнена главно съ борбитѣ на тѣзи две класи. Между тѣхъ, по срѣдата се намира така наречената класа на дребната буржуазия, която отдавна е престанала да играе нѣкаква сжществена роля въ историческото движение и, съответно моментитѣ, които преживѣватъ главнитѣ две борещи се класи, тя подкрепя борбата ту на едната, ту на другата. Интереситѣ на буржуазията и пролетариата сж противоречиви и непримирими. Това, което е въ интересъ на буржуазията, е противно на интереситѣ на пролетариата, и обратно. Ето защо, тѣзи две класи, откакъ бидоха извикани на животъ отъ икономическото развитие, сж въ непрекъснатата борба, която съ те-